

HISTORIA NARODU WYBRANEGO

Popatrzymy na to „rozdwojenie”. Dla Abrama i Izraela według ciała, ziemią obiecaną staje się Kanaan - „kraj położony na nizinie”; dla Abrahama i Izraela według Ducha celem będzie Królestwo Boga - „kraj położony na wysokości”. Abraham uwierzył Bogu (to znaczy zaufał Jego Słowu) i tą, a nie inną Wiarę, Bóg mu poczytał ku sprawiedliwości (*I Mojż. 15, 6*). Pragnę zwrócić uwagę na owo słówko „ku”. Ku sprawiedliwości... Dlaczego tak napisano? Z dwóch powodów - bliższego oraz dalszego. Bliższym była konieczność wydania uczynku z Wiary (postanowieniu zabicia Izaaka), po którym Abraham został nazwany sprawiedliwym (*Jakuba 2, 21 - 24*). Dalszym - względ na historię zbawienia, w której sprawiedliwość z Wiary nie była jeszcze ustanowiona. Abel, Noe, Abraham i wielu innych, usłyszeli jedynie zapowiedzi. *Ci wszyscy umarli podczas wiary, nie odebrawszy obietnic - lecz zobaczyli, zaufali i powitali je z dala. Przyznali też, że są tułaczami oraz obcokrajowcami na ziemi (Hebr. 11,13; NBG)*. Dopiero po 2000 latach, Jezus Chrystus - Syn Boga i Syn Człowieka, wywalczył tę nową sprawiedliwość poprzez swe życie i Krzyż. A z Wiary uczynił filar chrześcijaństwa. Zatem ci, którzy są z ciała wewnętrznego (Izrael według ciała), będą synami Abrama. Zaś ci, którzy są z wiary (Izrael według Ducha), pozostają synami Abrahama (*Gal. 3, 7*).

Znakiem Przymierza Boga z Abrahamem była obrzezka. Po raz pierwszy w Historii Zbawienia pojawia się „pieczęć” wyboru. Izraelici według ciała wewnętrznego będą dokonywali obrzezki ciała, a Izraelici według Ducha są obrzezani na sercu. Życie, tymczasem, biegnie dalej. Ludzie rodzą się i umierają; wznoszą domy, ujarzmiają przyrodę, doskonalą język i sztukę. Niebawem zaczną toczyć boje; pławić się w nadmiarze bogactwa, albo jęczeć pod obcym panowaniem. Wzrosną i upadną Imperia: Babilońskie, Medo - Perskie, Greckie, Rzymskie i Partów; ale nas będzie interesował strzęp historii - losy narodu wybranego. Co to za naród? Rzecz w tym, że nie ma on jeszcze nazwy. Po prostu, jest grupą ludzi idących przez pustynię - tam, gdzie nakazał Pan. Abraham wyruszył wraz z rodziną, lecz nie posiadał dzieci. Jego żona - Sara, była nieplodną. Dlatego za zgodą małżonki, niewolnica Hagar urodziła mu Izmaela. (Utworzy on ludy arabskie i stanie się patriarchą mahometan). Jednak linia prawowitego następcy wiedzie od Izaaka (zrodzonego przez Sarę z woli Boga i nazwanego „synem obietnicy”), poprzez Jakuba (któremu Bóg zmienił imię na Izrael), do jego 12 synów - patriarchów i dziedziców 12 pokoleń Izraela.

